

Historia polskiej szkoły w Kurowie rozpoczyna się 2 października 1945 roku, kiedy w poniemieckim budynku szkolnym rozpoczął nauczanie polski nauczyciel Czesław Właźliński. Był jedynym nauczycielem czterech oddziałów przez pięć lat. W roku 1950 nauczycielką została mianowana Stanisława Sokołowska, która po dwóch latach zrezygnowała z pracy.

W 1952 roku pracę rozpoczął Jan Sawicki i jego brat Władysław Sawicki, który objął obowiązki kierownika szkoły i pełnił je do 1967 r. Szkoła rozwijała się. Przybyli nowi nauczyciele: Barbara Legut a później Kazimiera Stawiarska i Franciszka Kozik. Podniósł się poziom organizacyjny szkoły do 7 klas. Pani Kazimiera wyszła za mąż za Władysława Sawickiego a po jego przejściu na rentę inwalidzką objęła obowiązki dyrektora szkoły. Pojawił się nowy nauczyciel: Ryszard Zientarski.

W latach 1972-1975 trwał remont kapitalny budynku szkolnego. Szkoła zmieniła całkowicie wygląd. Dobudowano jedno skrzydło, powstały mieszkania nauczycielskie. Teren został zagospodarowany i ogrodzony.

W 1975 roku w wyniku reorganizacji szkolnictwa utworzono w Kurowie szkołę zbiorczą, filię Zbiorczej Szkoły Gminnej w Bobolicach. Przybyły dzieci z Gozdu, gdzie obniżono stopień organizacyjny tamtejszej szkoły do 4 klas. Rozpoczął się nowy etap w działalności placówki. Pracę rozpoczęła Sabina Chytra, która w 1985 roku przejęła obowiązki dyrektora. Zmieniali się uczniowie, zmieniali się nauczyciele, zmieniały się warunki społeczne, gospodarcze i polityczne. Szkoła rozwijała się. Wzbogacała wyposażenie: sprzęt, pomoce naukowe.

iw